

kringside

Februari 2018

Meer pleegouders nodig

We kennen in onze kennissen- en familiekring een aantal gezinnen die hun huis open hebben gezet voor een of meer pleegkinderen. Anders dan dat wij dat doen. Waar wij om de andere week voor de pleegkinderen zorgen, zijn zij 24/7 beschikbaar voor het pleegkind dat bij hen woont en nemen het pleegkind helemaal op hun gezin. Een prachtige vorm van uitdelen wat je aan ouderliefde te geven hebt.

Helaas is het ook al jaren zo dat er veel te weinig pleeggezinnen zijn om alle kinderen een goede plek te kunnen geven. En in 2016 stagneerde opeens de groei van het aantal nieuwe pleegouders.

De afdeling pleegzorg van Trias is in 2017 de wervingsactie 'Mag ik bij jou' gestart. Tienke en Trix waren 1 november samen met andere pleegouders en mensen van Stichting Timon aanwezig bij de kick-off van deze actie bij de gemeenteraad van Zwolle.

<https://www.trias-groep.nl/mag-ik-bij-jou/>

Een plek voor 18+

Recent was er een goed bericht te lezen in de landelijke media:

Het ministerie van Volksgezondheid wil dat pleegkinderen langer bij hun pleeggezin kunnen blijven wonen. "Jongeren moeten standaard tot hun 21ste in een pleeggezin kunnen zitten", zegt minister Hugo de Jonge. Wil je er meer over lezen: <https://nos.nl/artikel/2213127-pleegkinderen-tot-21ste-bij-pleeggezin-laten-wonen.html>

Er was in diezelfde periode eveneens een verontrustend bericht te lezen over onze stad Zwolle e.o.:

Bijna honderd jongeren zijn of dreigen dakloos te worden in de regio Zwolle Hierbij speelt de gebrekkige aansluiting tussen jeugdzorg en volwassen zorg een rol.

Aldus het Leger des Heils in De Stentor van 3 februari.

Inmiddels zijn er al heel wat pleegkinderen die hier gewoond hebben de leeftijd van 18 al lang voorbij. Er wordt ons wel eens gevraagd of we contact houden met de pleegkinderen die hier hebben gewoond. Een mooie vraag, maar we kunnen er geen eenduidig antwoord op geven. Sommigen zijn nog een enkele keer langsgesproken, met anderen hebben we via FB contact en weer anderen waaien regelmatig binnen voor een bakje koffie of een keertje mee eten.

Al jaren is het een traditie om de pleegkinderen met kerst uit te nodigen. Ja, dat is dan wel een bijzondere happening als we rondom een lange tafel samen mogen genieten van elkaar, het lekkere eten, de verhalen en de herinneringen.

Een ervaring

Chris is een van die jongeren die eerst jaren (sinds 2011) in het pleeggezin heeft gewoond en nu in één van de huisjes in de tuin. Dus hij heeft al het een en ander meegemaakt bij InnSide.

Hoe heb je het leven in het pleeggezin ervaren?

Goed, ik kwam van een groep en vond het leven bij InnSide vergeleken daarmee, echt gemakkelijk. Ik kon me hechten aan de mensen hier en voelde me snel thuis. Als ik weg ben geweest en ik kom terug dan voelt het echt als thuis.

Wat vind je van het concept duo-pleegzorg?

In het begin wel heel bijzonder. Uniek ook. Ik had er nog nooit van gehoord. Ik dacht: dat wordt vast wel erg wennen, maar dat viel me reuze mee, het verliep eigenlijk heel vloeiend. Het wende heel erg snel.

En met 4 pleegouders dan?

In het begin had ik daarover wel vragen: Moet ik nou alles aan iedereen vertellen? Wie zorgt waar voor? Krijg ik 1 ouder toegewezen? Nu is het voor mij helemaal prima. Het is niet alledaags, maar ik ben er helemaal aan gewend. Eigenlijk maakt het me helemaal niet uit. Ik vind het niet echt belangrijk. Ik ken alle 4 even goed.

Wat zijn volgens jou de voordelen?

De rust die er is voor iedereen. Voor jullie, omdat je je na een week even terug kunt trekken, maar ook voor ons: als het even niet liep tussen jullie en mij of als er wat spanningen waren was zo'n week van minder contact juist heel erg goed. Even afstand van elkaar nemen en tot rust komen. Daarna ging het eigenlijk altijd weer goed. Echt een win-win.

Zie je ook nadelen?

Dat jullie steeds alles moeten overdragen. Jullie krijgen dus veel dingen via-via te weten. Hoe zorgen jullie ervoor dat het goed bij de ander komt? Ik weet nog wel dat ik soms dacht: wat bespreken ze met elkaar over mij? Jullie geven altijd aan dat we alles wat jullie opschrijven ook mogen lezen en dat doe ik soms ook wel, maar toch had ik wel eens die vraag. Ik vertrouw alle 4 pleegouders dus: Als ik iets in vertrouwen aan 1 pleegouder vertel en ik zeg dat het in vertrouwen is dan weet ik dat ze hier ook zo mee omgaan. Ik kan me voorstellen als je nog weinig vertrouwen hebt en een beetje achterdochtig bent dat dit een moeilijk punt kan zijn.

Hoe was het om met meerdere pleegkinderen in één gezin te wonen?

Fijner dan in een leefgroep. Ik heb al die jaren geen moeite gehad met de anderen. Natuurlijk had ik wel voorkeur en kon ik met anderen minder goed opschieten, maar het leverde nooit echte problemen op.

Je woont er nu al 13 maanden in een huisje: gezinsnabij-begeleid wonen. Hoe was voor jou de overgang van het pleeggezin naar het huisje in de tuin?

Moelijk. Het voelde voor mij echt als 'uit huis gaan'. Je bent minder intens op elkaar betrokken, je neemt op een bepaalde manier afscheid en krijgt veel meer eigen verantwoordelijkheid. Ik moest vooral leren om te gaan met het alleen zijn. Was best lastig, ook al woon je maar 30 meter verderop.

Hoe is het contact nu met de pleegkinderen in huis?

Prima, er is veel contact. Met de één praat ik af en toe een poosje, soms een snelle babbel, soms een gesprek op niveau. Met de ander ga ik op stap (even in de stad een biertje doen), samen voetballen, samen gamen of zelfs samen op vakantie.

Wat is je volgende stap?

Helemaal op mezelf wonen. Dus uit de tuin. InnSide blijft dan voor mij een soort van ouderlijk huis. Ik heb m'n hele puberteit hier doorgebracht en veel met de mensen hier meegemaakt. Het wordt echt geen afscheid, dit is een blijvend contact.

Ik vind InnSide een fantastische plek om te wonen: de mensen, de locatie, het huis, de tuin. Je zit hier niet op elkaar geplakt. Er zijn niet teveel regels, je krijgt veel ruimte om je te ontwikkelen, er zijn veel mogelijkheden voor contacten, maar ook alle gelegenheid om alleen te zijn op je kamer. Je hebt hier echt tijd en ruimte om te groeien.

Kennismaken:

In de laatste nieuwsbrieven hebben jullie kunnen kennismaken met onze bestuursleden Ineke Wiegers, Marcel Hindriks en Marco Koekoek. Deze keer is Anne Fijma aan de beurt.

Alvorens wat over mijzelf te vertellen eerst een korte terugblik op het FES10VAL. Wat hebben we als beide families en stichtingsbestuur genoten van alle felicitaties van de bezoekers op zaterdag 16 september. Mede dankzij de vele vrijwilligers is het een zeer geslaagde dag geworden. Gerdien Rots verwoordde dat deze kleinschalige opzet een enorme positieve impact op de jongeren heeft en dat bewezen is dat deze vorm en opzet het verschil maakt

Anne Fijma

Over mijzelf, Anne (56), ruim dertig jaar getrouwd met Janita.

We hebben een dochter Tamar (27) en twee zoons Aron (26) en Sem (20) waarvan alleen Sem nog thuiswonend en studerend is. Kijkend naar mijn eigen situatie: ik werk sinds mei 2016 voor Waterbedrijf Groningen als hoofd technologie enOndersteuning. Naast drinkwater is het bedrijf actiefvoor Industriewater(NorthWater b.v.)

en Warmte (Waterbedrijf Groningen Duurzaam). Dit betekent ook dat ik in 2017 twee keer ben uitgezonden naar Zambia om een Drinkwater en Sanitatie bedrijf te ondersteunen met een aanvraag voor deelname aan een Nederlands project WaterWorX.

Als Stichting Vrienden van InnSide willen we ons inzetten om ondersteuning te bieden bij de door InnSide aangeboden pleegzorg en begeleiding aan jongeren die om wat voor reden dan ook tijdelijk of permanent niet meer thuis kunnen wonen. Deze ondersteuning bestaat enerzijds uit het leveren van kennis en kunde op het gebied van pleegzorg en daaraan verbonden maatschappelijke trends en ontwikkelingen. Anderzijds heeft de Stichting als doel om structurele en incidentele fondsen te genereren die de pleegzorg voor deze jongeren mogelijk maken.

Stichting InnSide.

Zwarteweg 106-106A 8017AZ Zwolle 0384600725 /

0384600769 info@innside.nl Giften graag op IBAN:

NL15 RABO 0109 7883 62 InnSide is ANBI

geregistreerd